

Fra Examinatoren i Religion, Sognepræst E. Møller, der ikke havde været tilstede i det Møde, i hvilket Kommissionens Forslag blev endelig vedtaget*), indkom der en særskilt Udtalelse, hvori han med Hensyn til sit Fag paa flere Punkter erklærede sig uenig med Kommissionens Forslag. (Se Bilag Nr. 8).

Over dette Forslag fra Examenstkommisjonen forlangte Ministeriet derefter de 4 Seminarieforstanderes Betænkning, ligesom Docent Fjord og Biskop Dr. Fog efter fremsat Begjæring fik Leilighed til at udtale sig.

Alle disse Betænkninger findes trykte i medfølgende Bilag (Nr. 10-15), og det vil deraf ses, at kun en eneste af Seminarieforstanderne, Provst Sørensen i Ranum, sluttede sig til Forslaget i dets Hovedtræk, og det endda kun meget modstræbende, og nærmest fordi han mente, at det ikke kunde nytte at modsætte sig, medens hans egentlige Mening var den, at der af Hensyn til Skolens Lær ikke var Grund til en saadan gennemgribende Forandring.

De tre andre Seminarieforstandere samt Docent Fjord og Biskop Fog fraraadede derimod paa det Bestemteste Examenstkommisjonenens Forslag, og i flere af de indkomne Betænkninger bleve Forslagets enkelte Punkter gjorde til Gjenstand for en meget alvorlig og efter Udvalgets Mening for de fleste Punkters Vedkommende afgjørende Kritik. Særlig skal Udvalget henlede Opmærksomheden paa Biskop Fogs og Docent Fjords Udtalelser imod den Stilling, Examenstkommisjonen vilde tillægge Faget Pædagogik.

Efter at have modtaget disse Betænkninger optog Ministeriet Sagen til fornyet

Overveelse, og Resultatet af denne blev, som det fremgik af Ministerens Udtalelser ved Lovforslagets 1ste Behandling i Landstinget, at der for ham fremstillede sig to forskjellige Muligheder, to forskjellige Veie at følge; den ene den: at ophæve Anordningen af 30te August 1881 Post 10 og iøvrigt lade den nuværende Ordning bestaa væsentlig uforandret, den anden den, som indeholdes i det forelagte Lovforslag. Af disse to Muligheder blev den sidste foretrukken, og der omjendtes til Seminariedirektionernes Erklæring et Udlast til et Lovforslag, vistnok i alt Væsentligt overensstemmende med det foreliggende Lovforslags første 4 Paragrafer, medens § 5 ikke synes at have været sendt til Direktionernes Erklæring.

De af Direktionerne og Seminarieforstanderne afgivne Betænkninger sluttede sig i alt Væsentligt til dette Forslag, for nogle af Seminarieforstandernes Vedkommende endog med meget varm Anerkjendelse, medens en enkelt af Direktionerne tilraadede, at der ikke skulde forlanges Hjælpstab til mere end eet freamed Sprog.

Udvalget har derimod ikke følt sig tiltalt af den foreslaaede Ordning. Der har i Udvalget været Tilbøjelighed til at komme bort fra den nuværende Examenordning og faae Skolelærerexamens Afholdelse indrettet i Lighed med Studentereksamens, saaledes altsaa, at Examinationen henlægdes til de kongelige Seminarier og de Friseminarier, som med Hensyn til Antallet af Klasser, Tilhyn, Bygningernes Bessaffenhed osv. maatte fyldestgjøre de Betingelser, der i saa Henseende vilde være at stille, for at der kunde meddeles dem Ret til at afholde Examen. I Stedet for den nuværende Examenstkommisjonen skulde der da bestiftes en Censurkommission, under hvis Kontrol Lærerne ved Seminarierne skulde fungere som Examinatorer.

Derved vilde Statsseminarier og Friseminarier komme til at arbejde under lige Vilkaar i Henseende til Examen; men da

*) Det havde været ønskeligt, om det var blevet oplyst om de enkelte Forslag, hvorvidt de ere blevne vedtagne enstemmigt eller med større eller mindre Majoritet. At samtlige Medlemmer af Examenstkommisjonen skulde have været fuldstændig enige i denne Sag synes paa Forhaand lidet troligt.